

Det är alltid intressant att höra vilken relation olika människor har till kyrka, bibel och tro. Svaren varierar med antalet individer och det kan handla om allt från tradition till målmedvetet sökande. I vår artikelserie kommer vi att ta med olika människor till kyrkan och sätta dem i kyrkbänken. Sedan är ämnet fritt.

Min kyrka

Han säger själv att han inte besöker kyrkan lika ofta som tidigare. Engagemanget är det däremot inget fel på.

– Kyrkan är så mycket mer än de här lokalerna, säger Urban Svalling och blickar runt i Mariakyrkan.

DEN HÄR GÅNGEN lät vi Urban Svalling ta plats i kyrkbänken. Den i dag 47-årige företagsledaren engagerar sig inom Svenska kyrkan i Boden, men egentligen har han rötterna i Stockholm. Som så många andra unga svenska män kom han till stan för att fullgöra sin värnplikt.

Kort före muck hände något som skulle förändra hans planer.

– Jag träffade Anna, som sedan skulle bli min fru, säger han och ler.

På så vis blev han kvar i Boden. Det var också under värnpliktstiden, som han kom i kontakt med kyrkan.

– En av mina vänner hade varit med i KU / kyrkans ungdom och jag hakade på honom, berättar Urban.

Enkelt budskap når fram

Efter värnplikten fortsatte han att utbilda sig inom försvaret och det blev cirka tre år som befäl innan han och hans blivande hustru Anna flyttade till Umeå för att studera. Tillsammans tog man kontakt med Karlshemskyrkan och han säger själv att det var där som han fick vad han kallar sin kristna fostran.

– Det var en riktigt härlig EFS-förening med en varm och hjärtlig stämning. Dessutom hade man Fredrik som var en fantastisk förkunnare. Fredrik hade ett enkelt och direkt sätt och talade ett vardagsspråk så att man förstod och kunde ta till sig budskapet, säger Urban.

Han berättar om EFS-pastorn som redan då bland annat använde sig av en overheadapparat under själva predikan.

– Med enkla symboler förklarade han svåra begrepp. Och han fick församlingen att vara aktiv på ett sätt som jag ofta kan sakna i en större kyrka.

Samtidigt som vi sitter inne i Mariakyrkans kyrksal, kan vi se ut mot ett naturvackert Sävast. Urban säger själv att han inte går i kyrkan lika ofta i dag, men att det inte beror på prästerna.

– Just nu känner jag inte behovet av att vara delaktig i gudstjänsten utan mina möten med Gud sker i de personliga samtalen som jag har dagligen. Sen läser jag också bibeln relativt regelbundet, säger han.

En nära kyrka

Under samtalet i går det inte att ta miste på Urban Svallings engagemang. När han får frågan hur han vill att framtidens kyrka ska se ut säger han med ett leende:

– Åh, vilken stor fråga. Jag tycker i alla fall att vi ska fortsätta att utvecklas mot att vara en nära kyrka, där människorna är, säger han.

Samtalet glider då in på Gunnarsbyns församling, som i våras genomförde en snöskotergudstjänst i Getronosan och Urban Svalling säger att de goda exemplen är värda att lyftas fram.

– Vår utmaning, vår stora utmaning, är hur vi i Svenska kyrkan ska kunna komma ut och möta människor i deras vardag. Tyvärr är det inte så ofta som vi lyckas ta oss loss och hitta nya former för att föra fram kyrkans budskap.

Han ser sig om i kyrkan och fortsätter:

– Det här är en underbart fin och rofylld plats. Ljust och fin och jag blir glad när jag kommer in hit. Men

samtidigt känner jag, att vi också måste bryta oss ut ur de lokaler som vi befinner oss i. Svenska kyrkan är så mycket mer än de lokaler som den förknippas med. Vi är dessutom väldigt ritualbundna.

Nya mötesplatser behövs

Tanken går åter till Fredrik, förkunnaren i EFS-församlingen i Umeå, som bjöd in sin församling i predikan på en mängd olika sätt. Enligt Urban Svalling

måste kyrkan vara med sin tid. Inte genom att vända kappan efter vinden utan genom att ta diskussioner och samtal där diskussionerna och samtalen förs. Som far till två tonåringar är han väl medveten om datorn och nätets attraktionskraft och han nämner forum som youtube, twitter och facebook som exempel på där kyrkan också måste finnas.

Själv har han en egen sida på facebook.

– En hemsida räcker inte. Den är passiv till dess nå-

gon kommer in på den. När jag ser på Isak, min grabb som är 13 år, så finns ju en del av hans verklighet i datorn, så är det bara. Där pratar han med sina vänner och ska vi lyckas nå ut till kommande generationer måste vi också hitta uttryck där. Kyrkan bär på en värdegrund som är otroligt viktig för mig. Det är en värdegrund som håller.

TEXT OCH FOTO: JOAKIM NORDLUND

Namn: Urban Svalling

Ålder: 47

Familj: Hustrun Anna och barnen Julia och Isak.

Bor: Mitt mellan Sävast och Bodsvedjan relativt nära Luleälven.

Utbildning: Civilekonom samt grundläggande officersskolor. Har även en gymnasial ingenjörsutbildning i grunden.

Arbete: Verkställande direktör för Polaris Eyewear AB med 25 anställda i Sverige och med ungefär lika många anställda i Japan.

När läste du bibeln senast?

- I förrgår. Jag är inne och läser i Moseböckerna.

Hoppar du mellan eller läser du från sida till sida?

- Jag läser nog rakt upp och ned men hoppar över de långa släktleden. Jag försöker mer följa historien och hitta sammanhangen.

Någon speciell del som du återvänder till i bibeln (oftare än andra)?

- Det beror på vilket humör jag är på. Jag tycker om att läsa Psaltaren. Det finns en poesi i det. Det känns så klockrent ibland. Någon gång försöker jag hitta svaren i Ordspråksboken. Men det är ju klart att i evangelierna finns ju den stora förebilden.

På www.facebook.se finns bl.a. följande exempel på de nya mötesplatser Urban Svalling frågar efter.

- Gruppen "Sävast kyrkis" – främst för föräldrar i barngrupperna i Mariakyrkan.
- Gruppen "Vi som gillar Matteuskyrkan".